

Szilvássy Andor Barlangkutató Egyesület

2002. évi

JELENTÉSE

A Magyar Karszt és Barlangkutató Társulat
részére

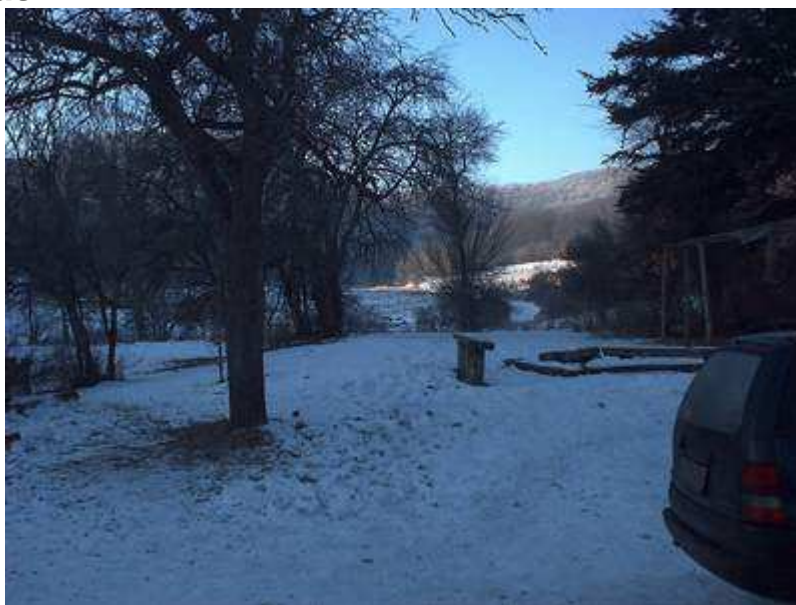
Tartalom

- 1. Évközbeni tevékenység**
- 2. Nyári tábor**
- 3. Kimutatások a nyári táborról**
- 4. Fotók**
- 5. Egyszer volt...**
- 6. A mátrix**

ÉVKÖZBENI TEVÉKENYSÉG

Időrendi sorrendben:

Január 19 - 20.
Terepbejárás.

Résztevők: 3 fő

Január 31.
Diavetítés Papp Áginál Fónyad Béla képeiből.

Résztevők: 9 fő

Február 21.
Diavetítés Papp Áginál Hopoczky László képeiből.

Résztevők: 8 fő

Március 3.
Túra a Sátorkő-pusztai barlangban.

Résztevők: 11 fő

Március 15-17.
Kerítés építése a tebei kutatóháznál.
A 3 km-es barlang felmérése a bontási munkák kivitelezése szempontjából.

Résztevők: 6 fő

Március 31 - április 1.
Terepbejárás, ellenőrzés.

Résztevők: 2 fő

Április 7.
Túra a Ferenc-hegyi barlangban.

Résztevők: 4 fő

Április 13-14.

Túra az Alba Regia barlangban. Gyalogos kirándulás a Római-fürdőhöz.

Résztevők: 5 fő

Április 27 - május 1.

A bérelt terület karbantartása, fűnyírás.

Terepbejárás a Pazsagvölgyben. Egy érdekes „rókalyuk”-at találtunk, melyet a megtalálóról (Gábor Ági) Gági-lyuknak kereszteltünk el. Megbontását a következő túrán kezdtük meg.

Résztevők: 6 fő

Május 18-20.

Az előző túrán talált kis barlang (Gági-lyuk) bejárati részének megbontása, hogy a barlang folytatása felmérhető legyen.

Kerítés építés folytatása.

A tábortűz körüli padok lábát korábban elvitték, vagy eltűzelték.

Ezért a padok lábait a talajhoz erősítettük.

Az előző évben a Békásból kitermelt agyagkupac elegyengetése.

Résztevők: 6 fő

Június 15-16.

Túra az aggteleki Béke barlangban. Szolnoki barátaink részére szerveztük a túrát. Vasárnap diavetítés volt Szolnokon.

Résztevők: 8 fő

Június 20.

Diavetítés Dervadelin barátunk „új” lakásában Fónyad Béla képeiből.

Résztevők: 7 fő

Június 22 - 23.

Tábor előkészítés, fűnyírás.

Résztevők: 2 fő

Július 2 - július 21.

Nyári tábor. Részletesen a következő fejezetben.

A konyha és étkezősátor sajnos már a múlté.

Augusztus 3.

Gyalogtúra a Pilis hegységben.

Résztevők: 3 fő

Augusztus 14.

Túra a Mátyás-hegyi barlangban.

Résztevők: 4 fő

Augusztus 16 - 20.

A jelentős lehullott csapadék lehetővé tette, hogy a patakból vizet vezessünk a Békás víznyelőbe. Ezzel a nyelőképeséget akartuk ellenőrizni. A bevezetett kb. 150 köbméter víz néhány órán belül elnyelődött. Sajnos a víz elnyelődésének iránya nem volt megállapítható, pedig ez a további bontási munkák fő irányát nagymértékben kijelölte volna. A víz az óvóhely alatti kis mélyedésben megállt tócsát kivéve teljesen elnyelődött.

A korábban talált kis barlang (Gági-lyuk) bejárati részének tágítása, hogy a belsőbb részek megvizsgálhatók legyenek, egy esetleges bontási munka eredményessége szempontjából.

Résztevők: 6 fő

Szeptember 14-15.

Szeptember 8-a körül a házunkat feltörték és jelentős értékben vittek el használati tárgyakat, élelmiszert. Szerencsére egy ismerősünk felfedezte a betörést és a házat azonnal lezárta. Így a betörők az első hullámban elvitelre előkészített tárgyakat már nem tudták elvinni.

Az ajtó zárási módjának átépítése.

Résztevők: 4 fő

Október 23 - 27.

Előkészülés a télre. Fagyűjtés és deponálás. Az erdészet által engedélyezett hulladék fát összegyűjtöttük és feldaraboltuk. A kályhát kisamottozta Gábor, hogy jobban tartsa a meleget. Akusztikai mérések a 3km.-es barlangban. Sajnos a mérés eredménytelen volt, az aggregát hangja volt csak hallható. A mérést későbbi időpontban megismételjük, de már akkumulátoros táplálással.

Résztevők: 8 fő

November 29.

Valakiknek nagyon az útjában voltunk! Kárfelmérés.

Résztevők: 7 fő

December 7.

A robbantás után állva maradt, de erősen sérült falak elbontása oly mértékben, hogy a veszélyhelyzet megszűnjön.

Résztevők: 3 fő

Ebben az évben is rendszeresen felkerestük Szilvássy Gyula bácsit. Tájékoztattuk az elért eredményekről, bemutattuk neki a készült videófilmeket és a képeket.

Összesítés a túrákról

Túrák száma:	20
Túranapok száma:	59
Tag résztvevő:	97
Vendég résztvevő:	41
Összes résztvevő:	138

Nyári tábor

A nyári tábort a XV. Kerületi önkormányzat és a Karszt és Barlang Alapítvány támogatásával, valamint a tagok anyagi hozzájárulásával 2002. július 5-től július 21-ig tartottuk meg Tebe - pusztán az Észak Erdő Rt.-től bérelt területen.

Külön köszönet illeti Ostyáni Istvánné „Mamági”-t, aki önkéntes felajánlása keretében idén is pompásabbnál pompásabb ételekkel örvendeztette meg a munkából hazatérőket.

A tábort a BNP és az Észak Erdő Rt. Répáshutai Igazgatóságával egyeztetett helyen és időben tartottuk. A keletkezett szemetet, hulladékot eltávolítottuk.

FELADATOK:

1. A végpont felé szintsüllyesztés teljes keresztmetszetben
2. Akadályoztatás esetén az Ilona-kúti visszafolyó előkészítése

Az előző évek gyakorlatának megfelelően hárman néhány nappal a kezdés előtt felutaztak a tábort előkészíteni, illetve a megvásárolt élelmiszereket és a felszerelés egy részét is felszállították. Sajnos kollégánk a felszerelés nagyobb részével csak hétfő délutánra érkezett meg. Így a nagycsörlő telepítése csak kedden történhetett meg, ami háromnapos csúszást okozott.

Összeállítottuk a csörlő bitót, a kivezető kötélpályát beállítottuk, majd telepítettük a lenti kiscsörlőt, az elektromos hálózatot, a lámpákat és a telefont.

A kezdeti csúszást kihasználva újjáépítettük Ilonakúton a 60-as években emelt gátat. A régi köveket kiszedtük, a helyét lemélyítettük, majd megerősítve visszaépítettük a gátat. Jelenleg kb. 4-5 méter hosszú és 1 méter széles. Gyakorlatilag a teljes vízfolyást átéri. Reméljük ezzel sikerül megakadályozni a nagyobb mennyiségű hordalék

és föld bemosódását. A gát és a bejárat közötti részen szintén falat építettünk, hogy a vizet bevezesse, a hordalékot távol tartsa. Megkezdtek az így létrejött medernek a kiásását is, de sajnos az eső közbeszólt, így munkánkat félbe kellett hagyni.

BÉKÁS

A bontási munkákhoz a korábban tökéletesen bevált rendszert alkalmaztuk a zsákok mozgatására és ürítésére.

A bontást a végpontnál kezdtük, mert itt könnyen szedhető az agyag, másrészt a barlang többi részén a járat annyira összeszűkül, hogy csak egy ember tud fáradságos munkával bontani. Amennyiben lehetőség volt, természetesen itt is dolgozott valaki. Termelékenysége azonban csekély volt, mivel minden zsákkihúzásnál félre kellett állnia az esetlegesen lehulló törmelék elől. Jellemző adat, hogy míg a végponton 18-20 zsákot raktak meg egy műszak alatt, addig az óvóhelynél csak 4-5-öt.

A műszakok hossza a lenti dolgozók belátása és teherbírása szerint általában 3-4 óra volt.

Egy műszakban – létszámtól függően – 6-7 fő dolgozott. Ebből ketten a felszínen, a többiek a barlangban dolgoztak. A lenti munkahelyen két fő a bontást csinálta, egy fő a zsákok mozgatását végezte, melyet a kiscsörlő segített és egy fő folyamatosan kezelte a lenti csörlőt. Mivel a lenti csörlőkezelő egy pódiumon áll több méterrel a dolgozók fölött, így a holtidőkben sem tud segíteni. Az előrehaladás miatt a zsákokat már 10 méterről kell vontatni, valamint egy emelkedőn is át kell segíteni, ez egy ember energiáját teljesen lekötötte.

Munkánkat hátráltatta, hogy első lépésben kiszakadt a vezetőkötél alsó rögzítési pontja, így azt újra kellett fúrni, és újra beállítani. Második lépésként a kiscsörlő vezérlő kapcsolója mondta fel a szolgálatot. Lenti ezt nem tudtuk javítani, ezért ki kellett szerelni az egész csörlőt. Szerencsére volt egy kisebb teljesítményű tartalék csörlő, amit beszereltünk. Sajnos a kisebb teljesítmény kevés volt, ezért javítás után vissza kellett szerelni az eredeti csörlőt.

Sajnos az eső is nehezítette a munkavégzést. A beszivárgó víz miatt a használt eszközöket naponta többször, egyes elemeit minden használat után el kellett mosni. Az agyag átázott, nehezebb lett, valamint a dolgozók ruhája is hamarabb átnedvesedett.

Mindezen nehézségek ellenére a tábor sikeres volt, kb. 10 köbméter agyagot és követ tudtunk a felszínre hozni. A kihozott agyagból, vizsgálat céljából, mintát vettünk.

Az eső egyetlen előnye (Automata overallmosó)

A táborban összesen 25 fő vett részt. Ebből 9-en a tábor teljes ideje alatt, 3 fő egy hetet, a többiek hosszú hétvégéken vettek részt a munkákban. Az előző táborokhoz képest több fiatal volt jelen. Az egyesület tagjai közül heten vettek részt a táborban, a többiek pártolók, vagy a barlangkutatással először ismerkedők.

A végzett munkákról és a kiépített rendszer működéséről videofilmet készítettünk

Tevékenységünk napi bontásban

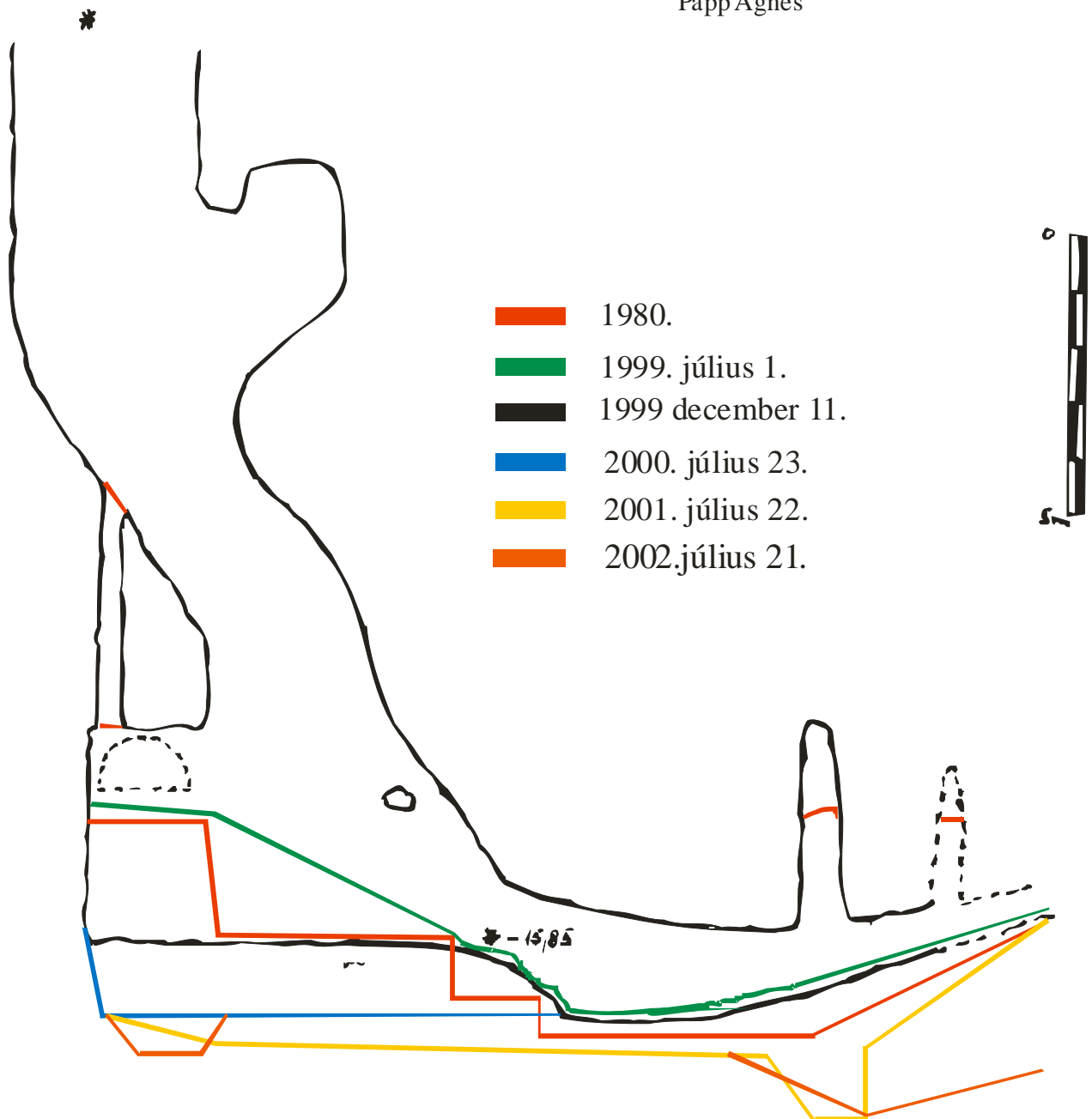
- 3-5 Felszerelés egy részének felszállítása, tábor kialakítása
- 7-8 Ilonakút gátépítés, medertisztítás
- 9 Csörlőállás, vezetópálya, villanyvilágítás, telefon kiépítése
- 10 Próbaüzem, termelés megkezdése
- 11-15 Termelés
- 16 Pihenőnap, táborrendezés, karbantartás
- 17 Termelés
- 18 Esőnap
- 19 Termelés
- 20 A kiépített rendszer teljes bontása, a nyelő környékének "tereprendezése"
- 21 Csomagolás, táborterület takarítása, hazautazás

BÉKÁS víznyelő barlang

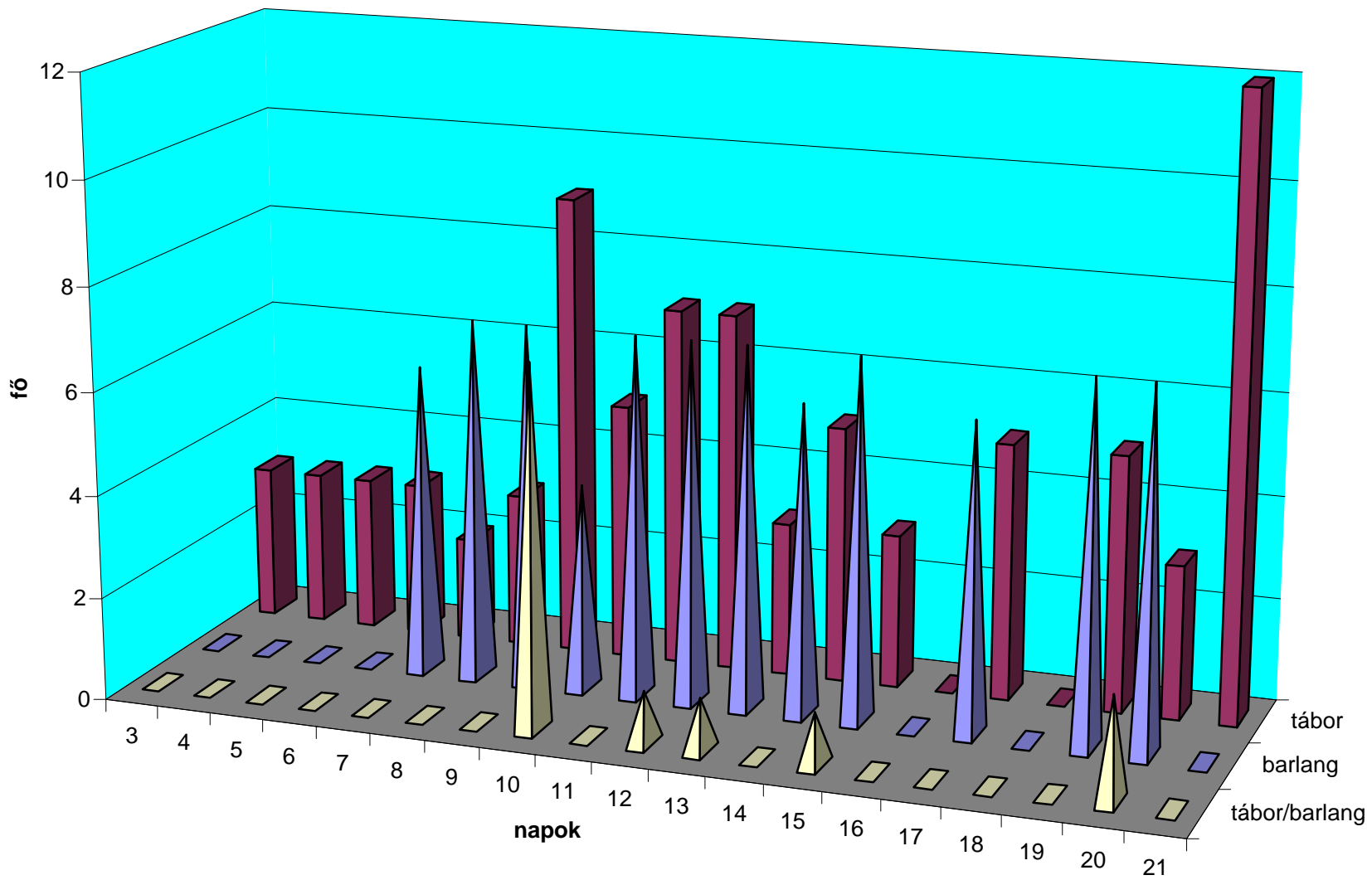
1999.12.11

Felmérte: Szilvássy Andor
barlangkutató csoport

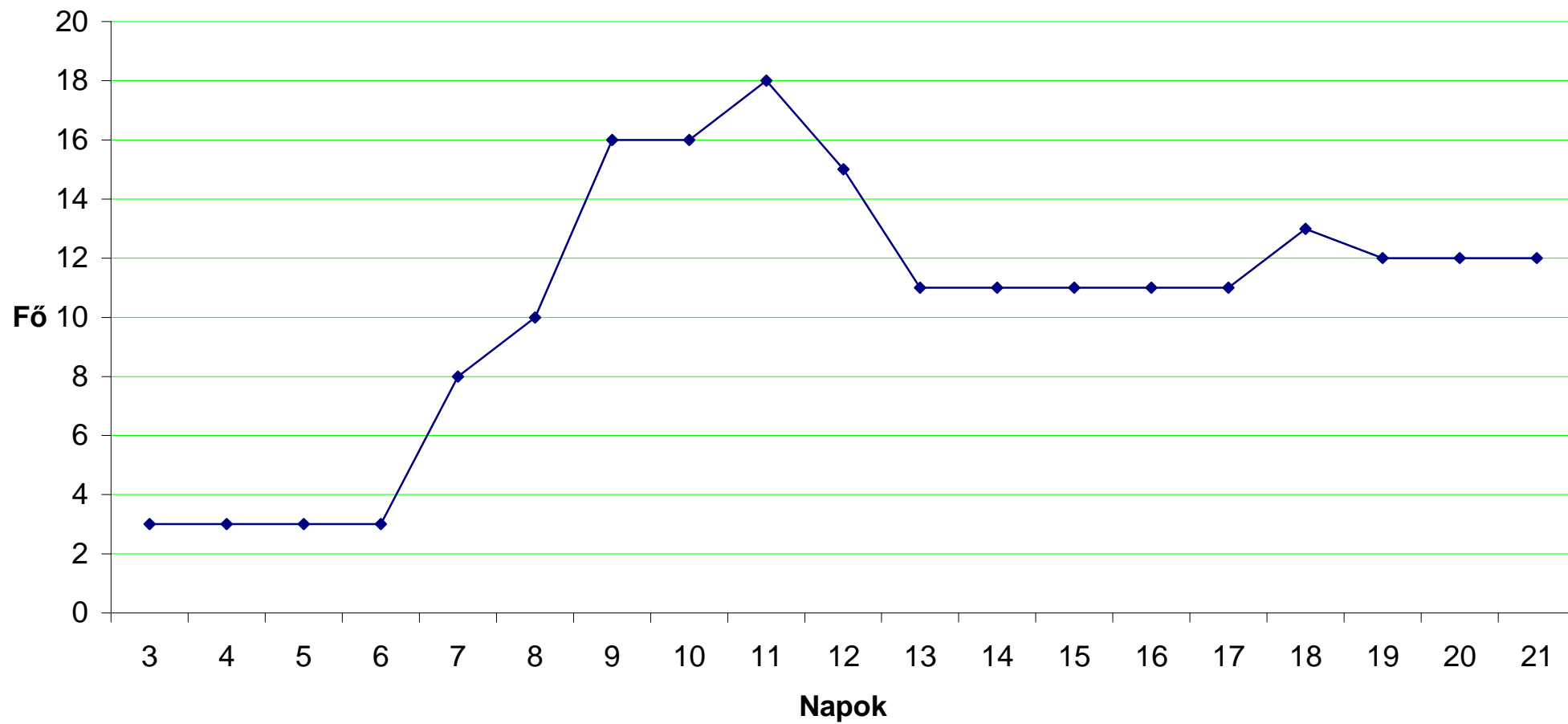
Georg László
Hopoczky László
Kiss Pál
Papp Ágnes

Tevékenység létszám szerint

Táborlétszám

Fotók

indulás előtt

ebédszünet

az első napokban nagyon jól haladt a munka

A puha agyag jól formázható

az elmaradhatatlan esti tábortűz

Ha nem esik az eső akkor így néz ki egy lent dolgozó

leszállás előtt

és

kijövetel után

Esőzések után

Bátyó felszíni munkán

Egyszer volt, hol nem volt, volt egyszer... A HÁZ.

Egyszer volt, hol nem volt, volt egyszer egy ház. Születése az idők homályába vész, talán mindig is volt. Építői erőre készítették, nem lopták ki belőle az anyagot. Hűségesen szolgálta építetőjét. Egy nagyon nagy ház, akire felnézett, kicsiny testvéreként született. Maga sem emlékezett már arra az időre. Talán istállóként, talán gazdasági épületként kezdte életét. Egyszer csak hirtelen eltűnt a nagy testvér, magára maradt. Félt. Tán, rá sincs

szükség? Mivel az ember is elment, arra gondolt, ezekre a feladatokra a továbbiakban nem lesz szükség. De igen!.. innentől melegedővé, őrházzá alakult. Lelakolva várta a rászorulókat. Sokan ki is használták a ház adta lehetőséget. Főleg barlangászok húzták meg magukat barátságos fedele alatt, kellemes és emlékezetes napokat töltve ott. Az idő multával már őrháznak sem kellett, a barlangászok is elhagyták. Állt búsan az erdő közepén és hosszú téli estéken a régmúlt időkre emlékezett. Elmerengett régi szilvesztereken, a hideg miatt „betörő” barlangos csapatról. Talán még építetője is eszébe jutott, talán régholt lovak emléke is felderengett. Hallani vélte a szomszédjában rég nem rőfögő malacokat, káráló tyúkokat, lovak dobogását, száncseggő hangját. Várt. Nem hitte, hogy rá már nincs szükség. Állta a nagy havak tetőrongáló nyomását, a heves szelek támadását. Várt egy szebb időre, amikor újra szükség lesz rá. De csak a lassú pusztulás jött el. Eltűnt a berendezése, ellopták ajtaját, ablakát. Falait összefirkálták, céllövöldének használták. Szomorúan, lepusztultan fogadta látogatóit, akik időnként benéztek hozzá. Együtt merengett a látogatókkal, akik rég elfeledett emlékeket idéztek fel benne. Egyszer felvillant a lehetőség a visszatérésre, barlangász had ütötte tanyáját mellette. Új ajtót is kapott a nagy esemény tiszteletére. Néhány napig megint a régi volt, pezsgett körülötte az élet, büszkén kihúzta hát magát. Lám, lám mégis csak szükség van rá! De a barlangászok elmentek és Ő ismét magára maradt. Csupán egy élménnyel lett gazdagabb, ha az ajtót nem számítjuk, de annak sem örülhetett sokáig. A pár nappól csak az emlék maradt. Telt múlt az idő, a ház egyre öregebb lett. Egyre nehezebben tartotta magát, a téli hidegek és szelek erősen megviselték. Látogatói sem kímélték. Padlóbetonja beszakadt, vakolata málladozott. Már csak emlékekben élt a valahai büszke épület. Azután egy borongós, szeles késő őszi napon nem bírta tovább. Egy erős szélrohamnak már nem tudott ellenállni, és teteje recsegve-ropogva ledőlt. Arra járó régi barátai szomorúan tapasztalták, hogy a ház haldoklik. Két télen át haldoklott. Már csak a fecskék tartottak ki mellette. Fészküket a ház falára építették belülről. Ha másra nem jó, legalább ennyi haszna legyen! Ez egy kis erőt adott neki, falait erősen tartotta. Legalább ennyi haszna legyen. Falait kikezdte az eső, a fagy. Nosztalgiával átitatott régi barátai, akik maguk is hamvaikból erőltették magukat új életre, barlangászok, akik oly sok kellemes percet köszönhettek neki, szerették volna megmenteni. Addig-addig erősködtek, ígértek, tárgyaltak, amíg megszületett a megoldás. Egy szép tavaszvégi héten megkezdődött a helyreállítás. Amiről nem tudott, hogy kis pénzü, de nagy

lelkesedésű emberek gyűjtögették a hozzávalókat. Az erdő fát adott a tetőhöz. Így azután lassan minden hozzávaló meg lett. A ház magához tért. Először nem értette mi történik vele, miért bontják le megmaradt tetejét, miért kap vasalt ajtót, ablakot. Miért hordják ki belőle a szemetet, mi ez a nagy mozgás körülötte? Mi ez a rég nem tapasztalt nyüzsgés? Majd

lassacskán mindent megértett. Új tető! Új homlokfal! Az újjászületés megkezdődött. Apránként visszanyerte eredeti szépségét. Kedves fecskéi is visszatértek, és nem értették, miért nem lakhatnak ők is bent. Bár fészket nem rakhattak belül, azért naponta benéztek. Furcsa mód nem zavarta őket az ember testközelsége. És egy őszi este büszkén kezdte eregetni új kéményéből a füstöt. Hát mégis kell valakinek! Élete új értelmet nyert. Bár még nem készült el minden, de így is igazi ház lett. Új nevet is kapott, már nem istálló vagy őrház,

hanem **KUTATÓHÁZ!** Egy kis barlangos csapat kicsiny kutatóháza. Barlangász barátai berendezték, rendszeresen csinosították. Ő a hidegtől, esőtől megvédte barátait, meleg kályhájánál megszáritotta vizes holmijukat. Fedele alatt lehetett főzni, az állandóan hozott-vitt dolgokat elhelyezni. És Ő hűségesen vigyázott mindenre. A következő évben új aljzatbetont kapott, vakolatát kijavították, lefestették.

Egyre büszkébben állt az erdő közepén. Körülötte a gatz levágták, a fűvet lenyírták. Minden olyan volt, mint a régi szép időkben. Az élet felpettségget körülötte. Rendszeresen látogatták, használták. Ennél többre még legmerészebb álmaiban sem gondolt. És fontossága tudatában büszkén verte vissza a viharos szeleket, tűrte a hó nyomását. Egyszerűen tökéletes volt. Tökéletesebb, mintha kacsalába lett volna, tökéletesebb, mintha palotának születik. Ha nagyobb, már nem lehetett volna az a barátságos meleg kuckó, amivé lett. Menedék volt a szó valós és átvitt értelmében egyaránt. Nem tudta mennyire menedék városból szalajtott, hajszolt barátainak. Nem tudta mi az, nagyváros. Nem ismerte a városi életet. Ő csak az erdőt, a fákat ismerte. A régtől fogva mellette álló két óriásfenyőt, akik sok szelet elfogtak előle, akik bámulatra készítették bárkit, aki arra járt. Akik vele voltak haldoklásának időszakában is, akik

nem hagyták magára, még akkor sem. Talán ők bátorították, ki tudja? Lassú mozgású, megfontolt, egyáltalán nem rohanó embereket ismert. Nem tudta, hogy ez mindennél értékesebb. Azt sem tudta, mi a rohanás. Szeretett itt lenni. Arra járó emberektől hallott sok csodát, talán a fele sem igaz? Nem vágyott el. Nem akarta látni azokat a dolgokat, amikről hallott, talán nem is léteznek? Ennyi rossz és gonoszság nem lehet a földön! Kicsit összehúzta magát, és lassan félni kezdett. Nem tudta igazán mi az, félni, csak egyszerűen valami nagyon rossz érzés fogta el. De nem lehet minden fenékgig tejföl! A rossz mindenütt utat talál, ártó szándékának semmi nem állhat ellen. Egy kora őszi napon feszegetni kezdték ajtaját. Hallgatag társa, a lakat, egy darabig ellenállt, majd kilehelte lelkét. Nem tudta, hogy ezt az emberek betörésnek nevezik, nem tudta, hogy most kellene hirtelen összedőlni, csak érezte, hogy itt valami nem stimmel. Eddig nem így közelítettek hozzá. A szeretet, a barátság egyetlen szikráját sem érzékelte. Ebből rájött, idegenek!

Ez is elmúlt, új lakatot kapott. Azt gondolta ennél rosszabb nem történhet vele.

Arra riadt, hogy bontják a tetőt. Megijedt. Mi történt? Már a baltacsapásokat is hallotta. Azután valaki bemászott a nyíláson. Zseblámpa fénye pásztázta a falakat. Az idegen keresett valamit, lassan lement a lépcsőn, körülnézett. A ház félni kezdett. Tégláiban érezte a félelmet. Valami nagyon-nagyon rossz érzés fogta el, megérezte a szagot. Nem igazán tudta mi az, sosem érezte. A szag egyre erősebb lett. Az idegen sietve távozott arra, amerre bejött. Miért nem nyitotta ki az ablakát? Nem sok ideje maradt töprengeni. A gáz elérte az égő gyertyát. Bummm!! Teteje megemelkedett, falai megremegtek. Még egy pillanatig tartotta magát, erőlködött, talán megússza. Falai nem bírták, szétszakadtak, teteje lerepült. A tüzet már nem érezte. Vele halt az álom is. Néhány öregecske barlangász hosszú ideig dédelgetett és megvalósulni látszó álma.

A MÁTRIX

Mindenhol körülvesz....

Ez a XXI. század, ahogy én ismerem:

Pedig ez valóság:

